

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 14 czerwca 2024 r.

Pozycja 141

POSTANOWIENIE z dnia 30 stycznia 2024 r. Sygn. akt Ts 19/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Michał Warciński,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej Parafii Rzymskokatolickiej pw. [...] w D. o zbadanie zgodności:

art. 292 w związku z art. 172 § 1 w związku z art. 285 § 1 i 2 w związku z art. 305⁴ w związku z art. 352 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740, ze zm.) w zakresie, w jakim:

- „umożliwiają nabycie przez zasiedzenie służebności przesyłu w dobrej wierze w przypadku braku decyzji administracyjnej wydanej na podstawie art. 35 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości [Dz. U. z 1974 r. Nr 10, poz. 64, ze zm.], art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127, ze zm.), art. 124 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 1990, ze zm.)”,
- „umożliwiają doliczenie posiadania przez przedsiębiorstwa energetyczne wykonywanego przed dniem 3 sierpnia 2008 r., do okresu korzystania przez przedsiębiorcę przesyłowego z trwałego i widocznego urządzenia w sposób odpowiadający służebności przesyłu po dniu 3 sierpnia 2008 r., potrzebnego do nabycia służebności przesyłu przez zasiedzenie”,
- pomijają „możliwość przerwania biegu zasiedzenia służebności przesyłu na nieruchomości skarżącego, któremu przywrócono prawo własności nieruchomości w stanie wolnym od obciążeń z tytułu bezprawnego wywłaszczenia z prawa własności w czasie PRL nieruchomości, której zwrot był możliwy dopiero po przemianach ustrojowych Rzeczypospolitej Polskiej po 1989 r., zgodnie z ustawą z 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1347, ze zm.)”, z art. 2, art. 21 ust. 1 i 2, art. 25 ust. 4, art. 31 ust. 2 i 3, art. 32 ust. 1 i 2, art. 37 ust. 1 oraz art. 64 ust. 1-3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej

UZASADNIENIE

Parafia Rzymskokatolicka pw. [...] w D. (dalej: skarżąca) 24 stycznia 2022 r. (data nadania) skierowała do Trybunału Konstytucyjnego skargę konstytucyjną sporządzoną przez radcę prawnego nie legitymującego się pełnomocnictwem w sprawie (do akt nie zostało dołączone pełnomocnictwo szczególne).

Skarga konstytucyjna została złożona w Trybunale w związku z postanowieniem Sądu Okręgowego w P. Wydział II Cywilny Odwoławczy z 28 września 2021 r. (sygn. akt [...]), którym oddalono apelację skarżącej od postanowienia Sądu Rejonowego w G. Wydział I Cywilny z 5 listopada 2020 r. (sygn. akt [...]), oddalającego wniosek skarżącej o ustanowienie na rzecz Enea Operator Sp. z o.o. w Poznaniu służebności przesyłu.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego, zarządzeniem z 15 marca 2022 r. (doręczonym radcy prawnemu, ustanowionemu pełnomocnikiem skarżącej „w sprawie o ustanowienie służebności przesyłu”, 21 marca 2022 r.) wezwał skarżącą do doręczenia pełnomocnictwa szczególnego uprawniającego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącej przed Trybunałem Konstytucyjnym w odniesieniu do sprawy, w związku z którą złożona została skarga konstytucyjna (wraz z czterema kopiami).

W terminie określonym w zarządzeniu skarżąca nie nadesłała do Trybunału Konstytucyjnego wymaganego dokumentu ani żadnego pisma procesowego.

Zdaniem skarżącej, wykładnia kwestionowanych przepisów ustawy – Kodeks cywilny, przyjęta w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz sądów powszechnych, narusza konstytucyjne prawo własności, zasady proporcjonalności, równości wobec prawa oraz demokratycznego państwa prawnego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zarządzenie Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 15 marca 2022 r. zostało skutecznie doręczone radcy prawnemu 21 marca 2022 r. W treści zarządzenia zawarto pouczenie, że nieusunięcie braku w wyznaczonym terminie wywołuje ujemne skutki procesowe. Mimo upływu wskazanego w zarządzeniu terminu, brak formalny skargi nie został przez skarżącą usunięty.

Mając powyższe na względzie Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącej przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.